

woordigders der Duitsch-Evangelische kerkbestu-
ren en die van buitenlandse kerkelijke ge-
meenschappen, zooals als de geestelijkheid van
Jeruzalem, Bethelhem, Jaffa en Haifa. De han-
deling der wijding zal de opperhoofdpreker en
generaal superintendent Dr. Drijander volbrengen.
De vice-president van den Evangelischen
opperkerkenraad, proost Dr. Freiherr von der
Goltz en de generaal superintendent Dr. Erd-
mann, zullen daarbij assisteren. Op de wijding
volgt de feestgodsdiensvoering, bij welke de
generaal superintendent Dr. Faber de liturgie
lezen zal. De feestprediking houdt pastor Hoppe
uit Jeruzalem. Het slotgebed, het Onze Vader
en den zegen, zal de generaal superintendent
Dr. Nebe uitspreken. De ondertekening van de
feestoorakonde heeft daarop plaats in de Muris-
tenkapel. Als het feest afgevoerd is, zal de
„Verlosserskerk“ voor het publiek openstaan.
Aldus bericht ons een Duitsch blad. Men
zou op die manier denken, dat de Duitsche
keizer door zijn hooge tegenwoordigheid en
door die van zoovele kerkelijke mannen, wilde
te kennen geven, dat hij de zaak van het pro-
testantisme en die van het Christendom in het
algemeen, bijzonder wilde voorstaan. Eene
schone gelegenheid voorwaart, om aan de Mo-
hamedaansche wereld te toonen, dat de impe-
rator van het Duitsche rijk, er niet aan denkt
om de banier van het kruis in het oosten te
laten verdwijnen door de halve maan.
Maar... de Duitsche keizer gaat eerst een
bezoek brengen aan den sultan van Turkije
den gekroonden moordenaar, gelijk de overle-
den staatsman Gladstone, hem genoemd heeft.
Hoeveel duizenden Christenen zijn door de Tur-
ken wreedaardig vermoord! Hoeveel hebben
in Europa hunne diepgevoelde verontwaardiging
uitgesproken! De sultan van Turkije had maar
een woord te spreken gehad en aan het ver-
gieten van stroomten bloeds was een einde ge-
maakt! Doch de politiek van het Duitsche rijk
is, om vriend te zijn van den sultan. Op den
dauw zal de Turk wel geen heerschappij in Eu-
ropa kunnen blijven uitoefenen, maar de sultan
kan het nog wel een tijd uithouden. Deze laatste
is natuurlijk zeer ingenomen met het bezoek dat
de keizer van Duitschland hem gaat brengen.
Fabelachtig veel geld gaat hij verspillen om zijn
hoogen gast alle mogelijke eer te bewijzen. Er
wordt in de moskee van Turkije ijerig gebe-
den voor keizer Wilhelm. Maar de oostersche
Christenen kunnen niet anders dan zich over
dit alles angstig maken. Zij zullen een gevoel
hebben alsof zij prijs gegeven worden.
Of de zegen des Heeren op eene zoodanige
politiek rusten kan, is voor ons een vraag, die
we beslist ontkennend moeten beantwoorden.
Niet minder zijn wij er van overtuigd dat de
zaak van het protestantisme niet bevordert
wordt door al den uitwendigen praal die er ten
toon gespreid zal worden bij het ingebruik nemen
van een kerkgebouw in Jeruzalem. Met eene
dergelijke kerkelijke ceremonie als men in Jeru-
zalem voor heeft, is ook in tegenwoordigheid
van den Duitschen keizer de gerestaureerde
Slokerker te Wittenberg „ingewijd“. Maar of
al de luister die daarbij heeft geblonken, de
kerke Gods is ten goede gekomen, betwijfel-
len wij.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

EEN GEWAAGDE ONDERNEMING.

XXVI.

Niet lang nadat gebeurd was wat we zoo pas
verhaalden, sloegen op een morgen in den
herfst een zwaart ruiters, die uit een dicht woud
kwamen, den breeden zijweg in die leidde naar
Bethelhem, wel te verstaan naar een groote
boerderij van dien naam.
Twee der ruiters herkennen we aanstands als
hertog Ulrich en Janowitz. Ze waren thans van
eener grootte, en ook hun kleedij toonde niet
aan wie de meester en wie de dienaar was. On-
der die hen volgden vinden we ook een ouden
bekende weder, namelijk Hans den rijknecht.
Hij had niet van den hertog willen scheiden,
wat zeker zeer voor dezen getuigt, en diende
nu weder onder hem bij de strijdmacht dien de
landgraaf op de been hield, en die in vredetijd
zeer klein was. Om vele redenen had men Hans
meegenomen, o. a. wijl hij 't land zoo goed
kende. Hij was het ook, die nu weer den weg
had gewezen naar Bethelhem, dat tamelijk ver
ter zijde lag en weinig werd bezocht — iets
wat juist den hertog welkom was.
Het zal den lezer misschien verwonderen, dat
Ulrich, uitgaande om te zien hoe de zaken in
Wurtemberg geschapen stonden en vooral wel-
gewapende ruiters meemaak, waardoor hij licht
de aandacht trekken kon, en zoo in moeilijk-
heid komen. Dit laatste wist hij zelf 't best, doch
de hertog wist ook, hoe in die tijden gewapende
ruiters dagelijks op de wegen te zien waren, en
hij begreep dat men hem en zijn makkers voor
Oostenrijksche krijgslieden zou houden en hun
daarom geen spijis of nachterverblijf, altijd tegen
betaling, zou durven weigeren. (Men dient hierbij
te bedenken, dat destijds de krijgslieden geen
uniformen droegen die hen onderscheidden en
b. v. een Duitsch en een Waalsch soldaat aan
hun kleeding kwalijk van elkaar waren te on-
derscheiden). Geraakt men in enig gevaar,
waar ook kans op was, dan natuurlijk waren
zes man beter dan twee.
Op de boerderij, die bijzonder groot en wel-
bevolkt was, zoo wel met menschen als met bees-
ten, bleek den hertog al dadelijk dat hij niet
niet had gezien.
Toen de ruiters, die vermoed waren, om
stalling voor hun paarden en brood en melk
voor zich zelf vroegen, werd in 't een en ander
voorzien en zelfs met spoed, als vreesde men
hen te ontmoeten.
Doch tegelijk ontging het zoomin den hertog
als Janowitz, hoe de ruiters toch allesbehalve
welkom schenen te zijn. Men gaf hun wat zij
vroegen, maar uit alles bleek dat men hen liefst
niet zag. En toen Hans vroeg of er ook nacht-
verblijf zou wezen, verklaarde de boer, dat hier-
voor geen gelegenheid bestond; zijn huis en
stallen en schuren, alles was vol.
„Hoor eens vriend“, sprak de hertog den man
ter zijde nemende, wij zijn geen roovers en wil-
len u zelfs vooruit alles eerlijk betalen; zie dat
ge 't schikt. Wij zijn hier vreemdelingen en staan
niet in des keizers dienst. We zullen u geen
overlast doen.“
De boer keek nu iets vriendelijker en sprak:
„Nu, ik zal zien, endele heer. Maar het is ons,
hoorenlieden, niet evel te duiden, dat we op
't gezelschap van krijgslieden bijster weinig ge-
steld zijn. Zelfs in vredetijd doen zij ons over-
last, en als 't op betalen aankomt...“
„Daarvoor is nu geen vrees“, hernam de her-
tog, „maar 't is vreemd. Ik ben hier meer ge-
weest en heb vroeger toch nooit zoo hooren
klagen.“

„Ei wat“, antwoordde de boer, „dat was
ook een andere tijd. We hadden toen onzen
hertog Ulrich, en al had hij ook zijn gebreken,
't ging toch anders toe dan nu. Ik denk dat
degenen die mee geholpen hebben hem uit het
land te drijven, er spijt van hebben, zooveel als
haren op hun hoofd. Nu hebben we den Oos-
tenrijker, die hier vreemd is en zijn krijgsvolk,
en wie weet wat ons nog te wachten staat.
Want deze toestand kan niet duren. Ieder is
ontvreden en, zoo ik hoor, dreigt er buitens-
lands al oorlog. Gij komt uit andere streken en
weet er meer van.“
De hertog kon niet anders dan den boer ge-
lijk geven. Het trof hem, dat het volk nog zoo
hartelijk aan hem hing en hij kon niet nalaten
als ter loops te vragen:
„Meent gij, dat hertog Ulrich kans zou heb-
ben zijn rijk te hernemen als hij hier kwam?“
„Zeker“, was 't antwoord, „maar hij zou mach-
tig genoeg moeten zijn om er voor te strijden.
Al 't volk zou op zijn hand wezen. Doch waar
praat ik van? We weten immers niet eens waar
onze hertog zit.“
De laatste gaf daar geen antwoord op, doch
vroeg ook niet meer. Hij betaalde den landman
vooruit, en wandelde alleen en in diepe gedach-
ten voort tot hij een laan bereikte, wier scha-
dwijkheid hem lokte er in te gaan. Op een
bank zette hij zich neder, en door de warmte
vermoedde hij in.
Zoo bemerkte hij natuurlijk niet, hoe kort
daarna een heer in fraaie jachtkleedij de plek
naderde waar hij zat. Deze nieuwgekome, die
hij blijkbaar wel bekend was, bleef, toen zijn
blik op den slapende viel, een oogenblik staan,
eerst zonder veel oplettenheid. Doch plotseling
veranderde dit. Hij verschoot zich achter een
boom, als vreesde hij bij 't ontwaken door den
ander te worden opgemerkt. Doch deze sliep
rustig door, terwijl de ridder, in wiens trekken
felle haat te lezen was, hem nauwkeurig be-
spiedde en daarna tusschen het geboomte ver-
dween.
De onbekende sloeg den weg in dien de her-
tog was afgegaan, de eenige toegang van den
grooten weg af, en bereikte zoo de boerderij.
Daar trof hij de ruiters aan, die in 't gras lagen
te rusten. Zwijgend ging hij voorbij, en trad on-
gemerkt een schuur binnen, waar een paar
knechts aan 't werk waren.
„Gij hebt daar vreemde gasten“, sprak hij.
„Zeker Oostenrijkers.“
„Dit geloof ik niet genadige heer“, sprak een
der mannen, zijn muts afnemend voor den rid-
der, den eigenaar van „Bethelhem“ tevens.
„'t Zijn vreemdelingen, die hier komen rusten.“
„Hoeveel zijn er?“
„Zes.“
„En blijven ze nog een poos?“
„De boer zei tot morgen“, was 't antwoord.
De ridder vertrok. Hij was, als gezegd, de
eigenaar der landhoeve, die hij eenige jaren ge-
leden had gekocht. Uit Beieren afkomstig had
hij zich bij den Zwabischen bond aangesloten
en met dezen den krijg gevoerd tegen hertog
Ulrich, dien hij persoonlijk haatte. Vaak had
hij den hertog ontmoet en in den slag, waarbij
deze zijn rijk verloor, had de Beier telkens be-
proefd tot den vorst door te dringen, wat hem
echter niet was gelukt. Na den overgang van
't bestuur des lands aan het huis van Oostenrijk,
had de Beiersche ridder zich steeds een trouw
aanhanger der nieuwe heerschers betoond, wat
zij niet onvergolden lieten. Thans zag de ridder
zijn ouden vijand voor zich. De verdreven hertog
had het dus gewaagd terug te komen. Hij had
gewapende ruiters bij zich. Wat kon dat bete-
kenen? Werd er een aanslag beraamd? Zou de
hertog pogen 't oude gezag terug te krijgen?
In alle geval vond de edelman de gelegenheid
schoon om den hertog, die 't eens ontkomen
was, nu onschadelijk te maken en zijn plan was
welna beraamd.
Hij ging op het huis toe, waar hij den boer
vond, dien hij verzocht even mee te gaan. Zoo-
dra zij alleen waren vroeg hij hem, of hij wel
wist wien hij herberg had verleend.
„'t Zijn vreemdelingen“, antwoordde de boer
eenvoudig; „zij kunnen hier voor hun goed geld
een poos rusten.“
„Dat is te zeggen als ik het goedvind“, sprak
de ander trotsch. „Weet gij wel, dat de vijanden
van land en rijk hebt opgenomen, vreemde ver-
spieders, en dat het u kwalijk bekomen kon als
het uitkwam. De keizer is geen gemakkelijk heer.“
De boer zette een benaauwd gezicht, en de heer
dit bemerkende sprak:
„Nu, 't kan alles nog in orde komen, als gij
't wijs aanlegt. Gij wilt toch zeker wel meewer-
ken om vijanden van land en volk te beletten
hun booze plannen uit te voeren?“
De boer knikte, en nu vertelde de ridder hem
met fluisterende stem en haastig wat hij te doen
had. Daarna vertrok de Beiersche heer met spoed
langs een omweg naar zijn kasteel, liet zijn paard
zadelen en beval vier zijner jagers de wacht te
gaan houden aan den Bethelhemschen weg, en
niemand door te laten die van de hoeve wilde
vertrekken.

HOOGENRIJK.

Gezondheids- en Gezondheids.

Gezondheids- en Gezondheids.

BEROEKEN: Trummarum, W. A. Vrolijk Jr., te
Zaamslag B. — Oudshoorn, A. J. Muller, cand. te
Haarlem.
AANGENOMEN: Vianen a/d Lek, Steph. Vos Wz.,
cand. te Amsterdam. — Kamerik, J. van der Bijl,
te Doornspijk.
BEROEKEN: Andel, G. Lindeloom Lz., te Sprang.
— Montfoort, Linschoten en Tienhoven, Steph. Vos,
cand. te Amsterdam. — Zuidland, C. M. W. Pleit,
te Wierp. — Nieuw-Loosdrecht, W. Mulder, te
Giesen-Oudkerk.
Nederlandsche Hervormde Kerk.
BEROEKEN: Eliet, A. J. Bosman, cand. te Schie-
dam. — Peize, C. Bruins, te Nuis en Niehorst.
— Nieuwerkerk a/d IJssel, A. de Visser, te Herwijnen.
— Staphorst, J. Oosterhuis, te Surwoude. — Poer-
dolen en Loevestein, K. Havinga, te Andel. — Aals-
um c. a., C. de Vries, te Heilendoorn. — Klun-
dert, J. Hoekstra, te Heteren. — Valkenburg, P. C.
van Oosterzee, te Gent. — Slochteren, G. Boersma,
te Hollandscheveld. — Trum, J. Oosterhuis, te
Tietjerk. — Cortegene, W. van Asch, te Ethen c. a.
Urk, J. Verwey, te Oliginsplaat. — Nijkerk, P.
Bartstra, te Zegveld. — Middelburg (vac. P. J. F.
Sibmacher Zijnen). — E. J. W. Posthumus Meijles, te
Heinenoord. — Strevelshoek, H. J. van der Zee,
cand. te Elburg. — Twisk, A. Stamrood, te Ura-
sum. — Morria en Joossens, J. Severin, te Beets.
AANGENOMEN: Hoenderloo, J. Cramer, cand. te
Utrecht. — Harderwijk, E. G. Moeten P.Jr. te
Heemse. — Dwingelo, L. Meeth, cand. — Witte-
wierum, K. Rubing, te Odoorn.
BEROEKEN: Garsthuizen, G. Posthumus Meijles,
te Halle. — Grollo en Schoonloo, L. Meeth, te Wes-
terbork. — Den Ham, H. Snel Cx, te Gameren. —
Buntmolen en Hoogmade c. a., J. Cramer, cand.
te Utrecht. — Wilp, J. E. de Vries, cand. —
Dubbeldam c. a., A. de Visser, te Herwijnen. —
Wanneperveen en Enter, H. J. van der Zee, cand.

Advertentien.

Zoo de Heere wil, hopen onze geliefde
Ouders,
WILLEM HUMMELMAN
EN
GERRITJE v. d. BURG,
den 29sten October aanstaande hunne
25-jarige Echtvereeniging
TE HERDENKEN.
Hunne dankbare kinderen.
Maasthuis, October 1898.

Heden ontving de Raad der Geref.
kerk (A) alhier het bericht, dat
de WelEerw. Heer A. S. ENTINGH,
sedert 1894 Emer. Predikant van Rotterdam,
in den onderdom van 78 jaar is overleden.
Veel jaren arbeidde hij met grooten zegen
in de Gemeente, zowel hier als elders;
veelen herinneren zich ongetwijfeld nog den
boeienden Prediker, die, in de kracht zijns
levens, steeds een groote schare om zich
vereenigde.
Namens den kerkeraad voorn.,
J. H. LANDWEHR, Pres.
G. VAN BLEEK, Scriba.
Rotterdam, 12 Oct. 1898.

Voor de 200 talrijke en hartelijke bewijzen van
belangstelling, ter gelegenheid onzer veertig-
jarige Echtvereeniging ondervonden, betuigen
wij onzen welgemeenden dank.
K. FLOOR.
M. C. FLOOR—VERSLEIS.
Wonn, 22 Oct. 1898.

NIJWE UITGAVE.

Van Amsterdam naar Pretoria.

ACHT MAANDEN IN ZUID-AFRIKA,

DOOR

J. A. WORMSER.

Met 80 platen en portretten.

Ingenaaid f 1.90. — In fraaie stempelband f 2.50.

BOEKHANDEL

Amsterdam.

Pretoria.

VOORRIJEN

HÖVEKER & WORMSER.

OPROEPING Staatsmijschool te Pretoria.

Oproeping geschiedt hiermede voor de betrekking van:

DOCENT aan de Staatsmijschool te Pretoria

in **Palaeontologie, Plant- en Dierkunde** (beide laatste
vakken te onderwijzen aan het Staatsgymnasium).

Bij de applicatie moeten worden overgelegd:

- Bewijs van lidmaatschap eener Protestantsch Christe-
lijke Kerk en eene verklaring van instemming met het gods-
dienstig beginsel, neergelegd in Art. 2 van Wet No. 8, 1892;
- Bewijs van voldoende kennis der officiële landstaal;
- Bewijs van behoorlijk voltooide academische studie;
- Bewijs van goed zedelijk gedrag.

Bewijzen van ervaring in het geven van onderwijs zullen
tot aanbeveling strekken.

Salaris £ 800.— per jaar.

Reiskosten worden billijk vergoed.

Applicaties moeten ingediend worden op of vóór den 9den
November a. s. bij den **Consul-Generaal der Zuid-Afri-
kaansche Republiek te Amsterdam, Nicolaas Witsen-
kade No. 9.**

AMSTERDAM, 17 October 1898.

BOEKHANDEL

VOORRIJEN

HÖVEKER & WORMSER,
Kalverstraat 154, Amsterdam.

Theologische en Wetenschappelijke Boekhandel.

BELLETRIE, Fransch, Duitsch en Engelsch. — BAEDEKERS,
TAUCHNITZ' editie. — Textbooks. — Photographien.

Neemt abonnementen aan op alle Tijdschriften in de moderne
talen. Direct verkeer met het buitenland.

ADVERTENTIE-BUREAU.

Uitgave van „Litterarische Wegwijzer“, Maandblad.
Overzicht der laatste uitgaven op het gebied van Wetenschap en
Kunst, met letterkundig overzicht. Wordt op aanvraag GRATIS
toegezonden.

P. VAN ELJK, Firma JOHANNES KRAMER & Co DAM 13-17, AMSTERDAM.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS.
Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN
en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen
tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.

Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 729.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr.
A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNING VAN DER OYE.
Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen
KAPITAAL en LEEFRENTE tot elk bedrag.

Vereeniging ter bevordering van Christelijke Lectuur.

Lidmaatschap jaarlijks f 5.—, waarvoor men voor minstens f 5.— ontvangt en
bovendien uit het fonds der Vereeniging gratis voor f 5.— aan boeken bijkijst.

In 1898 verschenen:

C. W. H. v. d. POST, Piet Uys. f 1.20
(Gebonden f 1.50.)

F. BETTEX, Natuur en Wet. „ 2.75
(Gebonden f 3.40.)

J. A. WORMSER, Van Amsterdam naar Pretoria, acht maanden
in Pretoria. Met 80 platen en portretten. „ 1.90
(Gebonden f 2.50.)

zoodat de leden in 1898 voor. f 5.85
aan nieuwe boeken ontvingen, behalve de f 5.— ter hunner keuze.

Amsterdam.

Pretoria.

BOEKHANDEL

VOORRIJEN

HÖVEKER & WORMSER.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissarissen in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsenstraat.

No. 157.

AMSTERDAM.

TER PERSE:

DE SCHOOLVRIEND.

Een stel leesboeken voor het
Christelijk Onderwijs.

Met illustratiën van WILLEM STEELINK.

Het eerste deeltje van deze Serie, die uit
8 à 10 deeltjes zal bestaan en een geheel
nieuw, naar den eisch des tijds gewij-
zigde uitgave is van al wat de uitnemende
kinderschrjver DE LIEFDE voor de
Christelijke school uitgaf, en die bezorgd
wordt door

J. TER BORG en A. WIERSINGA,

zal den H.H. Hoofden van Christelijke scholen
eerstdaags worden toegezonden.

BOEKHANDEL

Amsterdam.

Pretoria.

VOORRIJEN

HÖVEKER & WORMSER.

Gereformeerd Gymnasium, te Amsterdam.

Sedert de laatste opgave ontving de Vereeni-
ging voor Voorbereidend Universitair onderwijs
het volgende aan giften.

Utrecht: N. V. f 1. A. M. f 5. Purmerend:
A. N. f 1. Deventer: H. J. H. f 0.50, W.
J. K. f 2. Zutphen: L. S. f 1, M. J. S. f 1,
Mej. E. W. S. f 0.50, J. A. B. f 1, G. M. Gz.
f 1, A. H. S. f 0.50, G. W. f 1. Winterswijk:
B. D. f 0.50, H. R. Jz. f 1, A. J. A. A.
f 0.60, W. S. J. F. f 1, B. J. A. f 0.60, L. G.
R. f 1, B. W. f 0.60. Aalten: W. d. G.
f 1, H. v. L. f 0.50, J. v. L. f 0.50, G. J.
L. f 0.60, J. S. f 0.60, Mej. C. v. O. f 0.50.
Doeburg: Mej. K. f 1, Mej. A. M. N. f 1,
G. M. Gz. f 1. Lent: W. S. R. f 2.50.
Nierbosch: J. v. L. f 2. Arnhem: J. v.
D. f 1, J. E. d. K. f 10, H. J. F. f 1,
J. L. f 1, H. L. f 1, P. J. J. M. f 2, C. K.
f 2, E. R. f 1, F. J. S. f 1, J. J. P. f 1,
Wed. 't H. R. f 2, Mevr. S. f 5, H. J. N. f 1,
D. S. A. H. Jr. f 1, K. f 1, R. G. f 1, G. P.
f 1, W. J. V. f 1, J. A. v. O. f 5, J. P. v. L.
f 0.50, J. L. M. f 1, W. U. f 2.50. Dieren:
B. P. f 1, J. M. f 0.50, J. d. f 0.75, F. K. M.
f 0.50, H. G. O. f 1. Nijmegen: C. D. Z. f 1,
Wed. S. f 1. Hees: Mevr. J. I. R. E. f 2.50, Me.
L. C. v. E. f 1. Hedel: N. N. f 2.50, Mevr.
N. N. f 5. 's-Hertogenbosch: J. v. H. f 0.50,
W. v. d. B. f 1, M. v. d. K. f 0.50, J. v. H.
f 1, J. W. f 0.50, Mej. G. v. d. B. f 0.50.
Zalt-Bommel: H. A. d. J. f 2.50, J. v. V. f 1,
Wed. J. H. Q. f 1. Bruchem: H. B. f 1,
L. B. f 5. Zuilichem: W. v. W. f 1. Her-
wijnen: M. H. B. f 1, P. v. A. f 1, Ds. R. L.
f 1, L. P. f 1, Ds. A. d. V. f 2. Rossum:
W. P. d. V. f 10. Tiel: A. F. f 1.

N. B. Hierbij zijn niet vermeld de giften en
contributiën gelid op quantite van wege het
Bestuur getekend.

ENCYCLOPEDIË

DER
Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 16.75; in drie halfe-
deren banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—)

BOEKHANDEL

Amsterdam.

Pretoria.

VOORRIJEN

HÖVEKER & WORMSER.

Reek- en Courantdruckerij:
DE HOUTER KROMER & BAKKER,
Amsterdam.

Dit blad wordt ge-
biedragen van mede-
dit blad betreft, te s-
aan de ADMINISTRA-
toren, die h-
kunnen voor het nu

„Belie

Ook op het st-
nen en zonde te
allerlei uiteenloop
menschelijk hart,
splitst de groote
twee soort lieden.
Aan den éénen
de schuldbekenten
buiten komt, eve
bron opborrelt.
mensen, waar g
vanzelf uitkomt,
boren moet, om
noodige uit te kri
Reeds bij de
schil. Het één
dellijk verraadt, e
deed voor den d
kind zoo hard en
krijgen is, met o
boek.

Dat dit verschil
elders, zich zoo s
aan, dat onze sner
vanzelf de dubbe
brengt, of dat we
we een meer zinn
De engelen, zo
chaels, de Serafin
duivelen en dem
noot anders dan
want zij zijn lout
zinlijk bestaan.
Maar wij mensc
Ons zelfbesef is
innerlijk, deels z
menging of het in
hebben, of wel het
bepalen.

Sluit nu het inn
wilt het meer zi
naar buiten overh
begrijpelijk, dat e
is, enerzijds pers
ten in zichzelf e
krijgen is, en van
schen met open
een ieder laten in
meê nog niet tev
hun stoep leven.
Komt dit versc
moet het natuurl
punt van schulde
zoodat de één hi
als de ander taal e
Natuurlijk ligge
beide uitersten i
naturen, die of n
taal zijn, om ong
zelfs bij die meer
naturen, blijft vo
toch altoos waarn
De man, de vr
ge te doen heb
aan den gesloten
kant zijn.
Volkomen even
sinds de zonde d
denkbaar.

Met dit zeer du
wordt gemeenlijk
Te weinig door
Te weinig door r
weinig ook door d
zoo in de predik
Gemeenlijk wor
geschieden, moet
del dienst doen
wordt aan zielkun
gedacht.
Gevolg hiervan
naturen in den r
ontmoeten, en dat
achterdocht welke
beuren.

En zeker, hi
recht toe.
De meer geslot
regel aan geestelij
sonde. Hun ik w
noegzaam verstaan
met hun innerlijk
En op niets zijn
een naam onder m
aan kleef.
Er loopt door
dezer in zich zelf
alle deuren dichtge
hond in hun gang
Hun zonde is me
zonde van Satan v
De diepe weg i
gotha is voor stij
ongenaakbaar. En